

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web: <http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.cat

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.cat

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

President del consell d'administració: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Xavier Aliaga, Víctor Maceda
i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Àlex
Milian.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-
Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís,
Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí
Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu,
Àlex Gorina, Eva Javier, Alfons Llorenç, Glòria Marcos,
Júlia Marhuenda, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan
F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona,
Josep Ramoneda, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria
Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier
Vinader.

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
David Garrido, Salva Giménez, Ricard González, Joan
Antoni Guerrero, Rossanna Melià, Pelai Pagès, Óscar
Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Josep Piera, Carles
Pont, Cristina Simon, Lluc Soler, Nicolàs Tomás, Àlvar
Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Paula Arnas, Alba Collado, Arnau Figueras,
Núria Molines, Maria Vilella.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa
(Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Nous projectes: Zaida Torregrosa

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.
Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Panorama alterat

Les darreres eleccions al Parlament europeu han servit per constatar una obvietat. Hi ha una sèrie de problemes estructurals generals –socials, econòmics i en la mateixa estructuració de la unitat europea– que han provocat un gran malestar i una desconfiança creixent en el gran projecte compartit. I n'hi ha de particulars que es reflecteixen igualment en les votacions. Els uns i els altres dibuixen un panorama alterat i preocupant. Creix a la UE l'euroescepticisme, es manté o augmenta l'abstencionisme i afloren igualment fenòmens locals –populistes, extraragants o clarament feixistes– que no es poden liquidar amb una etiqueta i que són complexos de resoldre perquè depenen de les circumstàncies concretes de cada país o Estat. Els dos grans grups ideològics en el continent –conservadors i socialdemòcrates– mantenen una certa hegemonia i han repetit en la posició de primer i segon, però al mateix temps el grup d'*inclassificables* pren cada vegada més volada. El front de l'extrema dreta s'ha organitzat de manera inquietant.

Són els Estats els que han anat construint i reforçant la Unió Europea. Són els Estats també els que l'han fet possible, cedint competències i sobirania. I paradoxalment són els Estats els que poden fer-la inviable. Perquè fins ara no han cedit prou poder per legitimar democràticament els poders comunitaris. O perquè han utilitzat la seva influència –és el cas d'Alemanya– com a grans proveïdors de fons per dictar la política que els interessa. Les conseqüències generals d'aquestes eleccions, doncs, han de ser la reflexió i l'actuació conjunta. El reforçament de les institucions de la Unió. Encara que la construcció europea –la unió fiscal, per exemple– sigui necessàriament lenta, perquè ha de vèncer moltes reticències nacionals, els responsables de les grans decisions han de ser conscients que la lentitud pot matar l'esperança.

Si aquest és el panorama inquietant i general, després cal entrar en cada cas particular. En el cas espanyol les eleccions han servit per constatar la fragmentació del mapa polític. Amb totes les reserves que calga, perquè l'elevada abstenció no permet extrapolacions excessives, el PP manté el liderat, el PSOE s'ha ensorrat en les pròpies contradiccions i han sorgit una pila d'alternatives interessants. Això ha passat, també, al País Valencià i a les Balears, dos territoris on l'oposició sumada desbanca l'hegemonia popular. A Catalunya la pugna entre partidaris i detractors del dret a decidir ha augmentat encara més l'avantatge dels primers. Seixanta a trenta. El govern d'Artur Mas, com ell mateix va reivindicar la mateixa nit electoral, no pot fer "ni un pas enrere".

Als nostres lectors

El divan europeu

Les darreres eleccions al Parlament europeu han evidenciat inèrcies, resignació, malestar, revolta, risc... Una sèrie d'ingredients que han sacsejat l'encara no del tot poder legislatiu comunitari. Per entendre una mica més què ha passat als àmbits més interessants o més pròxims que bullen en una UE encara convulsa, aquest número d'EL TEMPS inclou articles d'anàlisis enormement competents en cada àmbit: Josep Maria Renui (Europa), Vicenç Villatoro (Catalunya), Antoni Laguna i Pepe Reig (País Valencià), Joan López Casanovas (Illes Balears), Octavi Martí (França), Gustau Muñoz (Alemanya) i Xavier Solano (Escòcia). Les seues aportacions ajuden a entendre les claus de la realitat política i social que hi ha al darrere dels resultats electorals.

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.